

EKOLOGICZNA PERSPEKTYWA NOWEGO TESTAMENTU

– W KIERUNKU INTERPRETACJI INTEGRALNEJ

Agnieszka Blanka Ziemińska

15.03.2024

STRESZCZENIE

Dysertacja proponuje nowe podejście do ekologicznej interpretacji Nowego Testamentu, zwane „interpretacją integralną”. Podejście to uznaje wzajemne powiązanie wszystkich elementów stworzenia i postrzega troskę o środowisko jako nierozdzielnie związaną z innymi aspektami życia. Rozprawa zauważa, że tradycyjne interpretacje Biblii często faworyzowały perspektywę antropocentryczną, pomijając wewnętrzną wartość natury. Interpretacja integralna natomiast stara się naprawić tę nierównowagę, podkreślając znaczenie potrójnej relacji: Bóg-człowiek, Bóg-natura, człowiek-natura. Zauważa, że troska o bliźniego jest w szerszym ujęciu również podejściem ekologicznym (ekologia społeczna). Podstawową kwestią jest pytanie, jak teksty biblijne, które powstały w zupełnie innym kontekście historycznym i kulturowym, mogą być odczytywane w duchu współczesnej świadomości ekologicznej.

Praca składa się z pięciu rozdziałów. W pierwszym, wstępnym, omówione zostają podstawy koncepcji interpretacji ekologicznej biblijnych tekstów, kontekst historyczny, ukazane dotychczasowe nurty interpretacji oraz propozycja nowego podejścia – perspektywy ekointegralnej. Następnie, cztery kolejne rozdziały, o podobnej kompozycji, zawierają ekologiczne badanie grup pism nowotestamentowych. Grupy te obejmują (1) Ewangelie synoptyczne, gdzie dodatkowo został omówiony tzw. „wspólny cud”, cud rozmnożenia chleba, który jest obecny zarówno w Ewangeliach synoptycznych, jak i w Ewangelii Jana; (2) *Corpus Paulinum*; (3) listy Katolickie i (4) pisma Janowe.

Po wydobywaniu i ekoanalizie tematów w wymienionych grupach, na zakończenie zostały sformułowane wnioski odnośnie do możliwej ekologicznej interpretacji danej grupy tekstów.

Rozprawa dowodzi, że Nowy Testament stanowi bogate źródło dla refleksji i działań ekologicznych. Czytając Nowy Testament przez pryzmat ekologii integralnej, możemy zyskać

głębsze zrozumienie wzajemnych powiązań w całym stworzeniu oraz naszej odpowiedzialności za troskę o Ziemię. Praca wzywa do odnowionego dialogu między teologią a ekologią, podkreślając znaczenie odpowiedzialności ekologicznej człowieka wobec Boga Stwórcy a nie tylko wobec samej natury.